

เปิดฝัน...หนุ่มสาววิศวกรรมโยธา นานาชาติในรั้ว

วิศวะมหิดล

ประเทศไทยอยู่ใจกลางอาเซียนซึ่งเป็นพลังของความหลากหลายของผู้คน เชื้อชาติ วัฒนธรรม และทรัพยากร ผนึกมิตรภาพความสัมพันธ์ และการเชื่อมต่อ 10 ประเทศกับประเทศอื่นๆ มีมูลค่ารวมทางเศรษฐกิจอาเซียนใหญ่เป็นอันดับ 6 ของโลก คาดกันว่าในอีกไม่นานเศรษฐกิจดิจิทัลของอาเซียนจะติดอันดับ 1 ใน 5 ของโลก ในด้านการศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของการสร้างคน พัฒนาประเทศก็เชื่อมต่อกัน ในแต่ละปีจึงมีหนุ่มสาวนานาชาติเดินทางมาศึกษาต่อในประเทศไทยที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา จำนวนมาก

ในรั้วคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา ซึ่งมุ่งพัฒนางานวิจัยและวิศวกรรมศาสตร์บูรณาการระดับโลก เรามาเปิดความฝันของ 4 หนุ่มสาวนักศึกษาปริญญาโทวิศวกรรมโยธา นานาชาติ ซึ่งเป็นหลักสูตรสองปริญญา (Dual Degree) ควบกับมหาวิทยาลัยเกียวโตแห่งญี่ปุ่น

ธนายุต วัฒนประเสริฐกุล หรือ แคมป์ หนุ่มไทยจากชลบุรี วัย 25 ปี ภาควิชาวิศวกรรมโยธา ผู้มีฝันที่จะเปลี่ยนสังคมด้วยนวัตกรรม เผยว่า “รู้สึกภูมิใจครับที่ประเทศไทยเป็นประธานอาเซียนและได้จัดประชุมผู้นำอาเซียนซัมมิตต้อนรับ 10 ประเทศเมื่อเร็วๆ นี้ ผมชอบคำพูดหนึ่งที่ว่า วิศวกรรมเปลี่ยนโลก อาเซียนวันนี้และอนาคตจะขับเคลื่อนด้วยองค์ความรู้และเทคโนโลยี จากเดิมเราเดินทางด้วยรถทางถนนกับเครื่องบิน แต่เดี๋ยวนี้ระบบรางเข้ามาช่วยพัฒนาระบบขนส่งเมืองและระหว่างเมืองมากขึ้น ในอนาคตจะมีไฮเปอร์ลูบเป็นอีกทางเลือก ที่นี้ผมได้รับทุนการ

ศึกษา 60 ปี ของรัชกาลที่ 9 ตลอดการศึกษาในหลักสูตรปริญญาโทวิศวกรรมโยธา นานาชาติที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ โดย 1 ปี เรียน Course Work แล้วจึงทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง นาโนฟิล์มเคลือบผิววัสดุที่ยืดหยุ่น ซึ่งผมได้ก้าวข้ามกฎเดิมๆ ที่ฟิล์มจะเคลือบอยู่บนผิวแข็งเท่านั้น ตื่นเต้นและท้าทายมากครับ ชีวิตช่วงศึกษาที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ ผมรู้สึกอบอุ่น ด้วยมิตรภาพจากเพื่อนนานาชาติ Eco-System ที่นี้ช่วยกระตุ้นให้เราคิดสร้างสรรค์และกล้าที่จะเปลี่ยนแปลง ในอนาคตผมอยากเป็นวิศวกรออกแบบอาคารสูงที่เด่นด้วยดีไซน์ ใช้พลังงานสะอาดและวัสดุใหม่ๆ ที่ทำให้เมืองน่าอยู่ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”

ชัมดानी อาชาต นักศึกษาปริญญาโทวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล หนุ่มวัย 25 ปี จากบังคลาเทศ ดินแดนริมอ่าวเบงกอลที่กำลังก้าวเป็นฮับผลิตอุปกรณ์แกดเจ็ตแห่งหนึ่งของโลก คุยกับเราว่า “ผมมุ่งมาเรียนที่ประเทศไทย เพราะได้ยินมาแต่เด็กจากคุณพ่อ ซึ่งเป็นวิศวกรอยู่ที่ เซฟรอน พุดถึงประเทศไทยว่าเป็นแดนแห่งรอยยิ้ม คนไทยมีน้ำใจอารี ผมเลือกมาเรียนวิศวกรรมโยธาที่วิศวะมหิดล เพราะเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศไทยและมีความเป็นสากล ถึงจะเป็นสังคมที่แตกต่างจากบ้านผมทั้งศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม แต่ถือเป็นช่วงชีวิตหนึ่งที่ดีที่สุดของผมเลยครับ แวดล้อมด้วยอาจารย์ที่ดี เพื่อนคนไทยและหลายประเทศ ผมยังได้ไปร่วมงานประชุม-สัมมนาระดับนานาชาติ ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับนักวิจัย ตื่นเต้นที่ได้เจอตัวจริงนักวิชาการชื่อดังที่ผมเคยอ่านผลงานของเขา อย่างเช่น ศาสตราจารย์ไลน่า (Leina), ศาสตราจารย์คาร์ลอส เกอเดส โซอาเรส (Carlos Guedes Soares) ความประทับใจอีกอย่าง คือได้ร่วมทีมทำวิจัย กับมหาวิทยาลัยในเครือ European Union เรื่อง “การประเมินอายุการใช้งานของโครงสร้างฐานรากเสาเดี่ยวนอกชายฝั่งเมื่อพิจารณาผลการกัดกร่อนร่วมกับความล้า” แล้วนำผลงานไปเสนอในงานประชุมแผ่นดินไหวแห่งเอเชีย หรือ Asia Conference on Earthquake โดยได้รับความสนใจอย่างท่วมท้น และเป็นประโยชน์ต่อการทำฟาร์มพลังงานลมในชายฝั่งทะเล และแทนสำรวจจุดเจาะก๊าซ-ปิโตรเลียมในเอเชียด้วย ประสบการณ์ที่ได้รับจากเมืองไทย ผมจะนำไปใช้พัฒนาสังคมและประเทศครับ”

วาย เพียว ลิน หรือ สตีเฟน หนุ่มน้อยจากประเทศเพื่อนบ้านเมียนมา วัย 23 ปี ที่มาใช้ชีวิตในเมืองไทยตั้งแต่ปริญญาตรี คุยให้ฟังถึงการใช้ชีวิตและศึกษาในประเทศไทยว่า “ผมมองว่าในอนาคตอาเซียนจะยิ่งเจริญก้าวไกลด้วยความเข้าใจกันและกัน ผสมผสานความแตกต่างอย่างลงตัว ให้เป็นพลังสร้างสรรค์ที่ยิ่งใหญ่ การมาศึกษาต่อป.โทที่วิศวะมหิดล ผมสนุกกับการทำโครงการที่สร้างสรรค์ร่วมกับเพื่อนๆ มีชาวไทย 3, ภูฐาน 1, เมียนมา 4, บังคลาเทศ 1 และเนปาล 1 ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้าน ผมทำวิจัยเรื่อง การคำนวณต้นทุนโครงการก่อสร้างทางหลวงชนบทในประเทศไทย ที่นี้สอนให้ผมใช้เทคโนโลยีดิจิทัลทางวิศวกรรมที่ก้าวหน้า อย่างเช่น เทคโนโลยี BIM หรือ Building Information Modeling ในการสร้างแบบจำลองวิศวกรรม ออกแบบคำนวณโครงสร้างและทดสอบ คำนวณราคา การจัดซื้อ จนถึงวางแผนงานต่างๆ ช่วยประหยัดพลังงาน เวลาและมีประสิทธิภาพมาก การมาเรียนในไทยทำให้ผมเจอสิ่งใหม่ๆ ผมชอบไอเดียดีไซน์ของดีกมมหานคร ที่คล้ายจิกซอร์ ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวเข้ากับโลกสมัยใหม่ที่เต็มไปด้วยพลัง ผมภูมิใจที่ได้รับเลือกเป็น Brand Ambassador ของบัณฑิตวิทยาลัย ทำให้มีโอกาสช่วยเหลือด้านวิชาการ และกิจกรรมแก่รุ่นน้อง แม้จะจบการศึกษาไป แต่ยังมีคอน

เนคชั่นจากเพื่อนๆในหลายประเทศ ขยายความร่วมมือกันในธุรกิจการทำงานในอนาคตด้วยครับ”

สุภาณี จริตไทย หรือ อิน นักศึกษาสาวไทยวัย 29 ปี ในบุคลิกสดใสและเปี่ยมพลัง มองว่า “วิศวกรยุคใหม่ต้องมี Life-Long Learning เรียนรู้ตลอดชีวิต และไม่หยุดนิ่งที่จะพัฒนาทักษะความรู้ เพราะการสร้างนวัตกรรมต้องใช้พหุศาสตร์มาเปลี่ยนแปลงพัฒนาแทบทุกธุรกิจอุตสาหกรรม อินได้ร่วมทำวิจัยโครงการพัฒนาพื้นที่รอบสถานีรถไฟฟ้า ศาลายา ซึ่งได้รับทุนสนับสนุนจาก สวทช.เป็นเมืองในพื้นที่จะนำความเจริญก้าวหน้า การคมนาคมขนส่งและสิ่งแวดล้อมที่ดีสู่ชุมชนศาลายา ในอนาคตอินอยากจะทำงานบริหารงานก่อสร้าง ซึ่งในบ้านเราและภูมิภาคอาเซียนยังเติบโตเร็วและมีโครงการก่อสร้างอีกมาก ทำอย่างไรจะดีไซน์อาคารให้เข้ากับลักษณะของพื้นที่ มั่นคง ประหยัดพลังงาน ทันสมัยและปลอดภัย สอดคล้องวิถีชีวิตชุมชนและมิติตความยั่งยืน มหิดลเป็น Green University ที่ร่วมรีโน ทันสมัย การศึกษาที่เปิดกว้าง ทำให้คนรุ่นใหม่มีความคิดสร้างสรรค์และแก้ไขปัญหา ควบคู่กับการเสริมสร้างทักษะ ประสบการณ์ตรง ความรู้ไม่ได้มีเพียงในตำรา อย่างเช่น การดูงานระบบรถไฟฟ้าใต้ดิน ไม่เพียงได้เรียนรู้ TBM หัวขูดเจาะทันสมัย แต่ว่ามีเรื่องน้ำใต้ดิน แรงดันในพื้นที่ดินเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ที่สำคัญกระตุ้นให้เราเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมด้วย อนาคตอยากใช้พลังเล็กๆของเราและเพื่อนๆ ช่วยเหลือสังคมค่ะ อินเคยไปสอนหนังสือเด็กกำพร้าบ้านหทัยรัก คลองสามวา รู้สึกได้เลยว่าการศึกษจะช่วยสร้างชีวิตและอนาคตที่ดีให้กับเด็กไทยและอาเซียนอีกมากค่ะ”